

XVI FÒRUM
CONTRA LES
VIOLÈNCIES
DE GÈNERE

5, 6 i 7
12, 13 i 14
nov 2020

Organitzen:

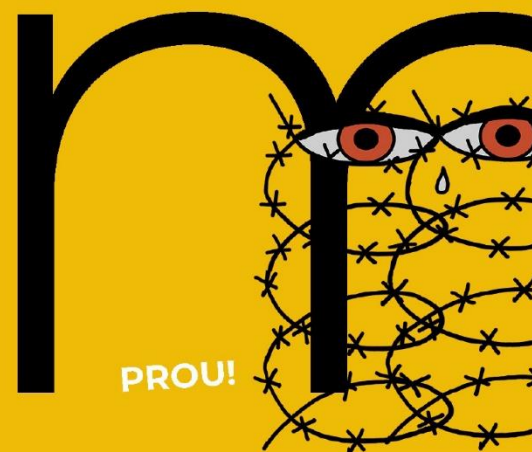

Diputació
Barcelona

Amb el
suport de:

Ajuntament de
Barcelona
Generalitat
de Catalunya

XVI FÒRUM CONTRA LES VIOLÈNCIES DE GÈNERE

Les dones: invisible massa
temps, essencials sempre.

5, 6, 7 - 12, 13, 14 DE NOVEMBRE, 2020

— Memòria d'Incidència —
Plataforma Unitària contra les Violències
de Gènere

ÍNDEX

1. Introducció	
a. Introducció: Temps de crisi sanitària, social i humana.....	2
2. Taules rodones	
a. Taula rodona 1: Les Cures i la vida: una proposta transformadora.....	3
b. Taula rodona 2: Economies feministes, clau en temps de Covid.....	5
c. Taula rodona 3: Negacionistes de les violències masculistes: El fals SAP	7
d. Taula rodona 4: Respostes feministes internacionals des de les institucions	9
e. Taula rodona 5: Teoritzant vivències des de l'antiracisme polític.....	11
f. Taula rodona 6: Les entitats, juntes per canviar la història.....	13
g. Taula rodona jove: Transicions Feministes a les entitats i col·lectius juvenils.....	15
3. Grups de treball	
a. Grup de treball 1: El sensellarisme en femení.....	17
b. Grup de treball 2: La violència de gènere en les dones grans.....	18
c. Grup de treball 3: La violència de gènere com a factor de risc en la salut mental de les dones.....	19
d. Grup de treball 4: Com enfrontar les violències digitals.....	20
4. Col·loquis	
a. Col·loqui 1: Migració i masculinitat: prevenció de la violència cap als homes joves migrants.....	22
b. Col·loqui 2: Dones migrades i diverses en temps de pandèmia: essencials i invisibilitzades.....	24

TEMPS DE CRISI SANITÀRIA, SOCIAL I HUMANA

Els estralls de la pandèmia catapulten la necessitat de les cures, els recursos essencials per a la vida, la natura, les polítiques i l'empresa pública.

La pandèmia del coronavirus en l'època de la globalització és mortífera per a la humanitat, la naturalesa, el sistema econòmic i polític, per suposat per a les dones, les criatures i els homes. Tot el planeta està amb l'economia en caiguda lliure. Estem al 43,9% d'atur juvenil a l'Estat espanyol, hi ha un augment elevat de la precarietat i la pobresa. A la sanitat pública, amb les treballadores en primera línia, li toca fer esforços ingents per salvar vides i per assumir morts. La ciència, a marxes forçades, cerca una vacuna, després de deu anys de menysprear els avisos de la comunitat científica. La vaga feminista del 2018 clamava "si nosaltres parem, es para el món". I les dones ho vàrem fer. Ara que s'ha parat el món per una crisi sanitària, fruit, no només d'un virus inoportú, sinó per les grans retallades que durant anys venim denunciant, s'ha demostrat més que mai que el clam de milions de dones de tot el món és una realitat.

Les professions feminitzades, a la sanitat, a la llar, el treball social, a la neteja, als grups de suport, les dones resulten ser un aclaparador 80% de les que es dediquen en bona part a les cures, a la salut i a la vida de les persones i de la naturalesa. Els valors d'aquesta sororitat, compromís i amor ens porten a recursos públics, a béns comunals i drets universals. Venim d'un dèficit estructural en les polítiques d'atenció social a les dones que aquesta crisi ha posat de manifest. Des de les entitats d'atenció a dones en processos de violència, fa temps que assenyalem amb informes i investigacions, amb evidències científiques, que els serveis d'atenció primària no estan preparats per detectar i atendre situacions de violència masclista. En tots els seus àmbits això afecta directament al dret de les dones a una vida lliure de violència i al seu dret de reparació del mal causat.

En aquest context, en el XVI Fòrum contra les violències de gènere, posem al centre la vida, les cures i els serveis essencials, on les dones i el moviment feminista som un motor de canvi. La pandèmia ha posat en evidència que el sistema econòmic, capitalista i patriarcal, amb la màxima de "allò sagrat és el diner", perjudica seriosament la salut humana i del món. Les dones, les persones, es redueixen a números. L'economia no analitza les necessitats de les dones i de la societat sinó la dels grans empresaris i financers. No volem tornar a la "normalitat". La de les retallades socials a sanitat, ensenyament i recursos per la vida. La que no proporciona una distribució equitativa de la riquesa. La que provoca les desigualtats i deixa impunes als agressors masclistes.

Malgrat les restriccions d'aforament, i el veure'ns i sentir-nos virtualment, tindrem un espai on poder parlar, reflexionar, teixir aliances amb altres moviments socials. El Fòrum és un espai amb vocació d'intercanvi d'experiències. Som en un moment de canvi on els que tenen el poder busquen com aprofitar la crisi per guanyar més beneficis i força en el mercat mundial, i sobre els 7.500 milions d'ànimes (la meitat dones). Des d'arran de terra hem de lluitar per fer un món solidari, just, on la violència contra les dones sigui impensable. Un món on els recursos econòmics i els recursos públics tinguin prevalença respecte als privats, on els drets universals siguin efectius.

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

TAULA RODONA 1

Les Cures i la vida: una proposta transformadora

Entitat coordinadora: Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere

Moderadora: Montserrat Vilà Planas

PONENTS

- **Alba Alfageme:** Psicòloga especialitzada en l'abordatge de les violències masclistes.
- **Merlys Mosquera.** Doctoranda sociologia UAB. Grup GEDIME
- **Carme Riu:** Presidenta Associació Dones no Estàndard
- **Teresa Saez:** Lunes lilas. Moviment feminista de Navarra

Reivindiquem les vides de les dones com a essencials i fem visibles les diferents situacions de discriminació en tots els àmbits socials que ens porten a una feminització de la pobresa. Denunciem les injustícies més naturalitzades: la violència sexual, la invisibilitat de les realitats de les dones migrades, les dones amb discapacitat, les dones grans i els abusos a menors.

· Context actual de la lluita contra les violències de gènere

Els estralls de la pandèmia han vingut a ressaltar les necessitats de les cures. Necessitem construir l'estructura que respongui a aquesta emergència. Com senyala la psicòloga Alba Alfageme, són diversos els eixos que promouen la invisibilitat de les dones en aquest context:

- L'alteritat de la dona.
- L'opressió que ens travessa a totes.
- La naturalització del patriarcat.
- L'acceptació del rol del sacrifici judeocristià de les dones.
- La normalització de que les dones siguin víctimes.
- La separació històrica que s'ha fet d'allò públic i d'allò privat.
- La culpa: la llosa que alimenta el silenci.
- L'escarni públic, construcció de la mirada pública contra la dona, com se'ns jutja.

Aquesta invisibilització s'incrementa quan coincideixen altres interseccionalitat i elements d'opressió, com pot ser la situació de discapacitat, que quan es junta amb el ser dona, implica una doble invisibilització. Carme Riu apunta que el 80% de les dones amb discapacitat és víctima de violència masclista (Parlament Europeu, 2004) i té un risc 4 vegades més grans de patir violència.

El cas de les dones migrades i diverses també és paradigmàtic quant a la simultaneïtat de les seves opressions. Merlys Mosquera destaca que les dones migrades sostenen la cadena

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

de cures i són sotmeses a condicions laborals que no representen els paràmetres de justícia i drets, i encara pitjor és la realitat de les dones que estan en situació irregular o que s'han vist sotmeses a processos migratoris forçats (refugiades; víctimes de tràfic d'éssers humans; víctimes de violència de gènere).

• Propostes | Reivindicacions

Les mesures polítiques preses a hores d'ara no estan a l'alçada de la magnitud de la gestió d'aquesta emergència. Front aquesta realitat, és important compartir estratègies conjuntes entre entitats feministes, no en clau de divisió ni de ruptura del moviment, sinó en funció del dret de les dones: necessitem consensos, no divisions, avançant en les estratègies i en com continuem per abolir les violències més ocultes: dones grans, migrades, violències digitals, en situació de violència masclista.

“Hem de posar èmfasis en la recuperació del dret a ser, a partir del feminisme poder visibilitzar i donar espai a les nostres veus reafirmant l'existència individual i col·lectiva.”

Es destaca així mateix la necessitat de prendre mesures per fer front a les violències contra les dones, particularment en el context de pandèmia, com poden ser la dignificació del treball de cures; l'increment dels serveis d'assistència personal; el respecte dels drets sexuals i reproductius; l'accés al mercat de treball i a un habitatge digne. A més a més, és clau treballar la empatia dels homes vers les dones i incidir en una justícia reparadora, no enfocada en elements punitius, sinó de reparació, respecte i acompanyament de les dones víctimes i supervivents.

TAULA RODONA 2

Economies feministes, clau en temps de COVID

Entitat coordinadora: Almena

Moderadora: Amanda Alexanian

PONENTS

- **Vania Arana.** Las Kellys
- **Özgür Günes Öztürk.** Doctoranda en Sociologia. Col·lectiva T
- **Sara Moreno Colom.** Professora de Sociologia de la UAB
- **Montserrat Sadó.** Secretaria de la Dona CCOO i infermera

L'economia feminista planteja una perspectiva que posa al centre del sistema socioeconòmic la promoció del benestar de les persones. Amplia i qüestiona la mirada dels plantejaments econòmics clàssics, posant el foc en la totalitat dels treballs que són imprescindible per a la reproducció de la vida humana: no només el treball considerat "productiu" sinó també el reproductiu i de cures. L'economia feminista i de les cures ens ofereix doncs una mirada necessària cap a la interdependència i la vulnerabilitat inherent a la condició humana, encara més central en aquests temps de pandèmia mundial. No ha d'estar l'economia al servei de la vida?

· Context actual de la lluita contra les violències de gènere

L'actual pandèmia ha portat una situació de crisi on, en comptes de ser una oportunitat per a promoure un canvi favorable, tots els indicis ens porten a pensar que tornarà ser una crisi econòmica de retrocessos de drets laborals. També és un mal indicador que des de les institucions públiques no s'està invertint res en cures des de l'inici de la pandèmia; mentre els sectors clàssicament productius sí que estan sent considerats econòmicament, no estem veient cap proposta que aposti per donar un gir a la dicotomia esfera laboral/esfera de cures, posant les cures sobre la taula. Amb l'augment de l'esperança de vida, el futur de les cures estarà en les cures de les nostres persones grans.

"No hi hauran prou dones per tantes cures".

Sí que hi ha hagut un reconeixement social del paper de les cures a la vida però no ha anat acompanyat d'un reconeixement legal, econòmic, institucional. Els drets assolits fins i tot en polítiques d'igualtat s'hauran de tornar a lluitar perquè ens estem trobant que si "s'ha de deixar de fer coses", les primeres que estan veient-se afectades són les polítiques d'igualtat (només mantenint els mínims per no rebre sancions).

Ens trobem davant un sistema productiu cada cop més violent on les institucions públiques (peça clau) no estan reaccionant, sent les cures un sector quelcom feminitzat, on no hi ha reconeixement ni inversió. L'origen del concepte d'economia va ser l'esfera

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

domèstica (grec). És hora que aquesta esfera torni a tenir representació en l'economia actual.

• Propostes | Reivindicacions

El paper públic és cabdal i sense el seu reconeixement i legislació continuarem estant en un cercle viciós. Si netejar, cuinar, cuidar, continuen tenint sous irrisoris (o inexistents), horaris impossibles i inseguretats (contractes en economia B, per dies, setmanes...), no s'aconseguirà cap canvi real.

Durant la pandèmia hi ha hagut més recolzament des de la societat (menjadors, caixes de resistència) que des de l'àmbit públic. S'ha de fer un esforç real i urgent des de les institucions.

Es destaquen mesures i propostes legislatives com ara:

- El segell de qualitat de les Kellys on els empresaris són testats en tant en quan la qualitat de les relacions laborals que estableixen (que aconsegueixen molts cops els drets de les treballadores).
- Reconeixement de malalties professionals.
- Més inversió en inspeccions de treball (més inspectors/es, i que no siguin pactades). Fer complir els convenis. Accés a representació legal per a les persones que no tenen recursos.
- Revisió de convenis col·lectius congelats.
- Visibilització del terra enganxifós, no només del sostre de vidre.
- Incorporació de mirada interseccional no només de gènere sinó també de procedència, raça, sexualitat, classe, nacionalitat, ciutadania, religió.

Els sectors econòmics tradicionals estan en crisi (turisme, restauració), però el sector de les cures té una alta demanda i a futur encara en tindrà més. És la gran oportunitat per posar en valor les cures, professionalitzar-les, treure-les del món domèstic (feminitzat) i transformar-les en una obligació social.

TAULA RODONA 3

Negacionistes de les violències masclistes: El fals SAP

Entitat coordinadora: Connexus

Moderador: Oriol Ginés

PONENTS

- **Marisa Fernández Gálvez.** Advocada membra de Dones Juristes
- **Estrela Gómez.** Asociación galega contra os malos tratos a menores AGAMME
- **María del Mar Daza Bonachela.** Doctora en dret, victimologia. Feminicidio.net
- **Sonia Vaccaro.** Psicòloga clínica i forense

FILA O

- **Sonia Guerra.** Diputada PSC, Congrés dels Diputats
- **Isabel Martinez.** Plataforma SIMI
- **Guillermo Mattioli.** Degà del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya
- **Marta Ribas.** Diputada Catalunya en Comú, Parlament de Catalunya

Malgrat organismes reconeguts com la OMS o el CGPJ recomanen que no s'apliqui el Síndrome d'Alienació Parental (SAP) perquè no té cap base científica, als jutjats continuen vinculant per la força a filles i fills a pares agressors, i treuen la custòdia a les mares suposadament manipuladores. El SAP suposa un dels més greus atacs institucionals a les mares que tracten de protegir els seus fills i filles, principalment en cas de violències de gènere i abús sexual a la infància. Suposa alhora una vulneració dels drets fonamentals dels nens i nenes víctimes d'abús sexual.

· Context actual de la lluita contra les violències de gènere

Actualment, la Síndrome d'Alienació Parental (aparegut el 1985) està desacreditat científicament i pràcticament ningú utilitza aquesta denominació. L'àmbit de la psicologia no el reconeix com un diagnòstic. No obstant això, en les nostres institucions i especialment en els processos judicials segueixen plenament instal·lats tot un seguit de constructes sucedanis o hereus de la SAP, com són la instrumentació dels fills i/o filles; l'alienació marental; la preocupació mòrbida; i la figura del coordinador parental.

Actualment a l'Estat espanyol, en el 48% dels casos de separació, s'estableix un litigi judicial. Dins d'aquests casos, el 50% està relacionat amb conflictes que inclouen la custòdia dels fills i/o filles. El SAP apareix com una eina utilitzada per obtenir un avantatge en aquests litigis, en la defensa dels homes acusats d'abusos i agressions sexuals. S'estima que actualment només el 10%-15% dels abusos sexuals a la infància surten a la llum, i el SAP serveix per invisibilitzar encara més aquest "delicte invisible".

La filosofia dels constructes hereus de la SAP floreix especialment en un context de reacció, en el qual certs advocats, psicòlegs o "tècnics" pro-SAP utilitzen les separacions de parella per fer negoci. I certs partits d'ultradreta, com VOX, han adoptat la filosofia pro-

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

SAP. L'adhesió a la SAP ofereix una resposta simple a un conflicte complex. Està en sintonia amb el pensament patriarcal dominant.

A l'Estat espanyol, diverses institucions i associacions s'han posicionat contra la SAP, entre d'altres, el Consell General del Poder Judicial, l'Associació Espanyola de Neuropsiquiatria, l'Audiència Provincial de Biscaia, diversos Col·legis Oficials de Psicologia, etc. No obstant això, s'han perdut algunes votacions importants per condemnar el SAP, com la del Parlament de Catalunya.

Actualment, comptem amb una oportunitat, en la tramitació de la Llei de Protecció Integral de la Infància i l'Adolescència davant de la Violència (LOPVI). En l'avantprojecte de Llei es prohibeix explícitament l'ús de la SAP en l'àmbit penal de la víctima, però té en el seu articulat aspectes dubtosos: no millora en l'enjudiciament dels delictes contra la infància, no es facilita la investigació, etc.

• Propostes | Reivindicacions

- **Reivindicacions i/o propostes adreçats a representants polítics i polítiques.**
 - És imprescindible fer difusió dels perills que comporta el SAP i exigir formació en violència de gènere per a tot professional que intervingui en assumptes de família.
 - Prohibir les vinculacions forçoses de nens i nenes amb els seus progenitors. No es pot obligar a cap persona a establir llaços emocionals amb una altra. La Llei hauria de prohibir-ho expressament.
 - Suprimir o reformular completament la figura del Coordinador Parental a nivell estatal i/o autonòmic. Aquesta figura està lligada a la filosofia pro-SAP (Fundació Filia), per tant, s'ha de suprimir i, sinó, s'han de definir correctament les seves atribucions i assegurar que tinguin la formació adequada.
 - Evitar que les Coordinacions Parentals pressionin a les mares insistentment amb que han de reprendre les visites amb el progenitor.
 - Els Col·legis de Psicologia advoquen perquè la figura de la Coordinació Parental s'usi exclusivament quan no hi hagi violència en la relació.
 - Ara que s'està debatent la modificació de la Llei 5/2008 del dret de les dones a erradicar la violència masclista, seria interessant incorporar també la violència de segon ordre, la que pateixen les professionals que ajuden a les víctimes.
 - Regular i promoure la utilització de la prova preconstituïda en els processos judicials, per evitar la revictimització dels nens i nenes afectades, garantint que el fet que la prova sigui preconstituïda no es torni en contra de la víctima.
- **Reivindicacions i/o propostes adreçats a: la societat en general, què hauríem de fer, què hem de potenciar?**
 - Cal canviar la mirada adultocèntrica i androcèntrica en la interpretació de les lleis, considerant als nens i nenes com a éssers de drets i amb drets: "in dubio, pro filis".
 - Cal implicació per part del col·lectiu de periodistes en aquest tipus de temàtiques, que es tracten molt poc en els mitjans de comunicació.
 - Els Col·legis Oficials de Psicologia haurien de ser més contundents amb aquells col·legiats/ades que, en la seva mala praxi, viuen a costa de la SAP.
 - Seria recomanable que els Col·legis Oficials de Psicologia realitzessin comunicats condemnant l'ús de la figura de SAP i els seus succedanis.

TAULA RODONA 4

Respostes feministes internacionals des de les institucions. Polítiques públiques i organització.

Entitat coordinadora: Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere

Moderadora: Patsilí Toledo

PONENTS

- **Montse Pineda.** Creación Positiva. Vicepresidenta CNDC
- **Almudena Rodriguez.** Women's Major Group
- **Begoña San José.** Plataforma Impacto de Género Ya

El món globalitzat: 25 anys de la Plataforma acció de Beijing i 5 anys dels Objectius de Desenvolupament Sostenible. On som de les bones intencions dels grans organismes internacionals com NNUU i ONU-dones? Campanyes i mobilitzacions des dels moviments.

· Context actual de la lluita contra les violències de gènere

Des del Women 's Major Group es treballa en la implementació i assoliment de l'Agenda 2030 de desenvolupament sostenible, partint de les mancances estructurals que l'Agenda 2030 presenta, com poden ser:

- No té caràcter vinculant, no hi ha comitè de vigilància.
- El sector privat té cada vegada més força, i la participació de la societat civil es restringeix cada vegada més.
- Proposa solucions en un model neoliberal.
- No reconeix a les dones i persones LGTBI+ com a subjectes polítics o de dret.
- Els objectius que persegueix estan molt lluny de ser assolits
- No té en compte les causes estructurals de les injustícies i desigualtats sistèmiques.

Pel que fa als Objectius de Desenvolupament Sostenible, Begoña San José assenyala que l'ODS 5, no només hauria de visibilitzar les cures, sinó el repartiment social mitjançant serveis públics. Els indicadors, així, no mesuren realment aquesta meta, mesuren el repartiment familiar.

Així mateix, Montse Pineda destaca com les agendes a nivell internacional incideixen en les agendes a nivell local, remarcant la necessitat de vincular allò global amb allò local, sempre entenent que no totes les respostes que es fan des del moviment feminista, internacionalista, de cooperació, a nivell internacional, tindran un impacte a nivell local. Sense una solidesa en el discurs i agendes locals, és molt difícil fer una incidència a nivell internacional.

També és important qüestionar-se la institucionalització del feminisme, que ve promoguda per les agendes internacionals. Hi ha una ruptura per part de determinades visions de l'agenda internacional.

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

• Propostes | Reivindicacions

Cal pensar en eines reals on no tot estigui vertebrat per l'anglès, per evitar biaixos i actualitzar coneixements i accés a les tecnologies. Així mateix, s'ha de treballar per aconseguir transcendir l'accessibilitat dels discursos feministes, i mobilitzar-se per garantir la sostenibilitat de les organitzacions, que es veuen supeditades al finançament extern, sense la qual cosa no hi ha incidència real i no es pot denunciar el que passa a les associacions a nivell local, nacional i global.

Adicionalment, es plantegen les següents propostes a ser incorporades a les agendes internacionals, i com aquestes s'implementen a nivell nacional i local:

- Indicadors dels ODS en els PGE 2021, desglossats per sexes.
- Substituir els indicadors de violència de gènere.
- Actualitzar el "repartiment social" de les cures.
- Millorar l'ús de la tecnologia de la informació i comunicacions, primordial per a les dones.
- Incidir en l'educació sexual.
- Debatre amb organitzacions de dones agricultores sobre els indicadors d'accés als recursos.
- Més participació de dones i organitzacions en ODS mediambientals.

TAULA RODONA 5

Teoritzant vivències des de l'antiracisme polític.

Entitat coordinadora: Joventut Musulmana Multiculturals, Associació Hèlia Dones, i Institut de les Desigualtats.

Moderadora: Hajar Menssouri

PONENTS

- **Silvia Agüero.** Gitana, mestissa i feminista
- **Salma Amzian.** Investigadora i militant antiracista
- **Daniela Ortiz.** Artista i militant antiracista
- **Cristina Zhang Yu.** Cofundadora de Catàrsia

Es planteja la generació d'un relat abordat des de la teoria del racisme i la islamofòbia, des d'un coneixement situat i teoritzat per expertes reconegudes que han patit el racisme en la seva pell, i des d'aquesta, i altres, han construït coneixement. L'objectiu és que la representació d'aquestes veus no sigui centrada en les víctimes, sinó en fer-les visibles puntualitzant cap a l'estructura.

· Context actual de la lluita contra les violències de gènere

Els discursos, moltes vegades massa teòrics, sobre antiracisme, no acaben de reflectir les realitats viscudes per les persones racialitzades. Les dones blanques poden intervenir a nivell discursiu teòric, però troben dificultats a l'hora de aterrar i plantejar què farien en la pràctica en aquestes situacions. Des d'accions com el teatre-fòrum impulsat per Catàrsia, s'aconsegueix construir un discurs basat en l'experiència, al temps que es promou la cura, acompanyament i entreteniment.

La qüestió de l'antiracisme polític té propostes diverses en el context espanyol, però l'espai polític espanyol no sembla preparat per a un moviment que realment sigui radical i posi en qüestió el status quo. Les activistes encara estan buscant formes d'antiracisme que s'allunyin de formes de lluitar ineficaces (oenegeres, paternalistes, etc.) que mantenen i accepten l'estatus quo. Per això, és important treure el focus de les comunitats racialitzades, i posar-lo en qui i com es produeix el racisme institucional. A qui beneficia aquest racisme, per què es produeix.

Es parla de polititzar la qüestió del racisme, fugint de les històries concretes de sofriment, i mostrar l'estructura històrica i ideològica que sustenta el racisme. Posar en qüestió l'estat nació, amb les seves jerarquitzacions. La pandèmia ha posat de manifest les categories racistes de la societat (quan la "gent de bé" es fica a casa a teletreballar, les que queden fora fent els treballs essencials són les persones migrades). D'aquesta manera, una visió del racisme que no problematitzi d'arrel el sistema en què vivim, és políticament inútil i és funcional per al racisme.

En els espais de l'antiracisme organitzat, la població àrab o musulmana és molt minoritària. També la població gitana. Les persones activistes musulmanes, quan entren en espais

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

polítics, han de justificar la seva presència constantment, i es posa en qüestió la seva espiritualitat. Moltes vegades es posa el focus en les víctimes del racisme i no en els mecanismes institucionals.

El concepte de resiliència desactiva el moviment polític antiracista. Sembla que t'has d'empassar la ràbia i ser resilient, educada. Es planteja la necessitat d'expressar la frustració, enuig, inconformisme amb el sistema.

En aquest sentit, el feminisme hegemònic està construït sobre la base de l'experiència de la dona blanca europea. En certes ocasions intenta imposar la seva visió de la dona, els seus valors, la seva ideologia, en les dones racialitzades. El feminisme blanc hegemònic intenta "parlar en nom de totes" quan en realitat només representa l'experiència d'un perfil de dona concret.

El feminisme blanc hegemònic no aborda el tema de com es fan servir els mecanismes de la pàtria potestat per exercir violència racista i patriarcal contra la dona migrant. Aquests mecanismes serveixen per decidir qui és el propietari de les criatures, des de l'argument del bé superior de l'infant. El progenitor amb passaport comunitari europeu exerceix una sèrie de privilegis.

La Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) és un dels nínxols laborals per a persones d'esquerra i partits polítics d'esquerra. Així com de les persones racialitzades, per la qual cosa estan silenciades aquestes pràctiques.

• Propostes | Reivindicacions

Es demana a les educadores i assistents socials i, en general, a aquelles professionals que treballen a la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA), que no callin i que obrin expedients per denunciar totes les irregularitats i mecanismes racistes que detectin. Així mateix, es manifesta que, en les situacions de racisme, cal "posar el cos", entre la persona que exerceix el racisme i la que ho pateix.

Per la seva banda, es fa una crida a les persones blanques a no ocupar els espais de les persones racialitzades, evitant parlar per elles i perpetuar la seva posició de subalternitat i exclusió de la representativitat sociopolítica.

TAULA RODONA 6

Les entitats, juntes per canviar la història.

Dinamitzen: Entitats de la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere
Moderadora: Beatriu Macià. Activista feminista

INTERVENEN

- **Bea Cantero.** Mujeres Pa'lante
- **Gemma Linares.** INTRESS

Aquest és un diàleg entre les entitats al voltant de la sostenibilitat davant la crisi en diferents aspectes essencials: la prevenció de les violències masclistes, corresponsabilitat de les administracions públiques i el tercer sector en l'abordatge de les problemàtiques socials, fer visibles a les dones invisibilitzades, unió entre entitats per defensar la sostenibilitat de les organitzacions, com incloure la interseccionalitat en projectes i iniciatives, etc.

Quant a la tasca de les organitzacions socials, Beatriu Macià destaca que quan parlem de sostenibilitat, també parlem de violència institucional. La sostenibilitat és també econòmica, situació de precarietat estructural que amb la COVID-19 ha empitjorat i s'ha fet molt més visible. Les violències directes es sostenen sobre les violències simbòliques. Es posa en tela de judici la resposta global a aquesta violència.

“Les entitats assumeixen la responsabilitat de les respostes, sense la certesa de que les administracions assumiran la responsabilitat que els pertoca.”

Les mesures i la no-corresponsabilitat afecta a les dones que requereixen els recursos i les que treballen a les entitats. L'espera en l'accés als recursos, l'adequació dels recursos a les necessitats de les dones.

Les entitats de dones van estar el punt de referència en temes de atenció a dones víctimes de violència masclista, no les institucions. Així, es sosté que cal un nou pacte, que hauria de recollir la dignificació de treballar en violència, ara més que mai, la pandèmia ha posat de relleu el treball de les dones.

Aquest pacte que s'ha de crear amb les institucions, hem de ser totes. No podrà ser si exclouem a una part importantíssima de les dones que estan treballant en aquest país i sostenen la vida. El final de la violència estructural significa posar en qüestió el capitalisme, i la dignificació del treball vers la violència masclista.

En relació amb la interseccionalitat i diversitat, Bea Cantero manifesta que estem afectades pel sistema capitalista, patriarcal i racista. El racisme institucional i les mesures que s'han adoptat han agreujat les situacions de vulnerabilitat de les persones.

El racisme del sistema judicial es mostra en situacions com als casos de dones amb parelles nacionals, on la justícia es posa de la banda de l'home perquè és d'aquí, fins nombrosos

casos de pèrdua de custòdia sota aquestes circumstàncies. En aquestes situacions, les dones queden més aïllades, el que les fa sortir d'aquesta situació de violència és la construcció de xarxes. S'ha d'entendre el món com que som éssers interdependents i codependents, on hem d'anar construint aquestes xarxes de suport.

En relació a la prevenció de les violències masclistes vers les dones i infància, Gemma Linares expressa que ha hagut una retallada de drets de les dones i criatures que ha significat un augment de la violència masclista. En aquestes circumstàncies, s'han de buscar formes d'ajudar a aquestes persones confinades amb els seus maltractadors. El sistema d'atenció deficitari ha quedat en evidència durant la pandèmia. Les conseqüències d'unes mesures extraordinàries han posat en evidència les debilitats i mancances del sistema.

Les dones en situació de violència són moltes: una de cada quatre dones en Catalunya està en situació de violència. A nivell de prevenció primària, no s'ha superat el mite de l'amor romàntic, i això s'evidencia en una justícia patriarcal amb sentències benèvols de violacions en grup, els espais de violència sexual.

Des de les entitats, es fan una sèrie de propostes i/o mesures que s'han de tindre en compte per replantejar el sistema de corresponsabilitat entre les administracions públiques i les entitats del tercer sector, que superi la precarietat de les entitats socials, i on les institucions assumeixin el seu rol i responsabilitat a l'abordatge de les problemàtiques socials, amb recursos, reconeixement i dignificació:

- Invisibilitat de les dones amb discapacitat.
- Reconsiderar i qüestionar el concepte de interseccionalitat.
- Notar que l'arquitectura no està preparada per a les dones amb discapacitat a l'hora de proporcionar un pis d'acollida.
- Elaborar un nou contracte social entre les entitats, governs, administracions, basat en la corresponsabilitat, reconeixement i sostenibilitat, que posi en valor i dignifiqui a la feina que estan fent aquestes entitats.
- Reconeixement de la centralitat de les cures.

TAULA RODONA JOVE

Transicions Feministes a les entitats i col·lectius juvenils

Entitat coordinadora: Consell de la Joventut de Barcelona

Moderadora: Laura Gràcia (CJB)

Ponents:

- **Maria Rodó:** Activista feminista i professora a la Universitat de Barcelona
- **Maria Rovira:** Psicòloga de formació, especialitzada en educació emocional. Militant de l'Esquerra Independentista.
- **Patrycia Centeno:** Periodista experta en imatge com comunicació política.
- **Nieves Prado:** Pedagoga social. Experta en violències masclistes. Tècnica de sensibilització de l'Associació Creació Positiva.

Les organitzacions, col·lectius i entitats de joves tenen el gran repte d'esdevenir espais feministes i segurs. Això no és senzill en tant que els col·lectius són un reflex de la societat i en el seu si es reproduïxen les violències masclistes. En aquesta taula rodona desgranem els grans reptes per a transitar cap al feminisme a les nostres entitats, fent especial èmfasi en els lideratges feministes, l'equilibri entre els espais mixtes i els espais no-mixtes, l'abordatge de les violències masclistes i la interseccionalitat.

• Context actual de la lluita contra les violències de gènere

És important parlar de què és la ferida interseccional provocada per posicions simultànies de privilegi i opressió, i treballar en la gestió de la mateixa. Així com també tractar i identificar el dolor acumulat, fruit dels diferents eixos de desigualtats.

Així mateix, és necessari crear consciència de que no existeix un equilibri entre espais mixtes i no mixtes i que ens queda un llarg camí per recórrer. Les estructures de poder establertes mantenen a les dones en posicions de silenci; és per això que existeix la necessitat de crear espais no mixtes que els permetin apoderar-se, espais on, potser per primera vegada, les dones prenguin la veu i s'expressin.

Cal aturar i denunciar la penalització constant de les dones en política. La imatge d'una dona en política és penalitzada perquè no estem acostumades a veure dones exercint poder. La dona és jutjada si va massa femenina, si va massa masculina, si parla massa, si no parla, sent sotmesa a un escrutini constant que, per la seva banda, els companys homes no experimenten.

• Propostes | Reivindicacions

Les propostes realitzades des d'aquest espai, van en la línia de la defensa del dret de les dones a l'espai a través de la investigació de quins són els espais en els quals ens sentim més invisibles i oprimides.

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

També es destaca la necessitat de que els espais mixtes interaccionin i respectin les decisions dels espais no mixtes dintre de les organitzacions, i en les relacions amb altres espais no mixtes. Dit això, es remarca la importància de que tothom formi part del procés. Així com l'ús d'eines de sensibilització per incloure als homes en aquests processos. La existència d'espais no-mixtes no implica la exclusió dels homes del procés, incorporant-los en els processos de desenvolupament de valors d'igualtat, corresponsabilitat i de trencament d'estereotips i discriminacions de gènere.

A nivell d'entitat, és important que abans d'iniciar aquest procés es faci una diagnosi i auto diagnosi per saber en quin escenari ens trobem respecte de les violències sexuals, així com tenir presents els recursos dels que ja disposem pel tractament de les violències sexuals, i de la necessitat de garantir l'aplicabilitat dels protocols, assegurant que realment funcionin a la pràctica.

GRUPS DE TREBALL

GRUP DE TREBALL 1

El sensellarisme en femení

Moderadora: Clara Naya Ponce, Lola No Estàs Sola.

· Context actual de la lluita contra les violències de gènere

Cal ampliar la mirada del sensellarisme que s'enfoca únicament en la situació de carrer donant lloc a la invisibilització de moltes dones que no compten amb un espai segur i estable on desenvolupar la seva vida. Quan s'amplia aquesta mirada i ens enfoquem en la falta d'una llar, el nombre de dones augmenta exponencialment.

N'hi ha una necessitat urgent de salut reproductiva i sexual amb mirada feminista de les dones que es troben en situació de sensellarisme. Així com també posar una mirada menys culpabilitzant, entenent diferents tipus de maternitats i formes de cria. Així mateix, cal identificar que el patriarcat és una causa de que les dones acabin al carrer.

Donada la situació concreta de les dones al carrer, és molt necessari introduir una atenció diferenciada feminista als serveis socials i en el tracte amb aquestes dones. Amb una mirada que no infantilitzi i proporcionant un acompanyament respectuós.

El carrer és un espai que pertany als homes i on les dones esdevenen invisibles. Les dones busquen llocs més amagats o dormen durant el dia i passen la nit caminant per no patir situacions de violència. Existeix una por constant a la violència sexual, saber que estan a l'abast de qualsevol. Algunes escullen un home que sigui qui les viola però només sigui ell, i la protegeixi de la resta, per no estar a l'abast de tothom. A més a més, moltes d'aquestes dones han passat per diverses situacions de violència abans d'arribar a carrer.

"La situació al carrer és una superlativitat de la situació que es viu en la nostra societat".

El sensellarisme és una situació per la qual passa una persona però no una característica que la defineixi. Quan parlem d'aquesta temàtica, cal que ens referim a dones en situació de sensellarisme, no de dones sense llar com a característica definitòria de la seva persona.

· Propostes | Reivindicacions

En aquest sentit, és important comptabilitzar i recollir dades de dones en diferents situacions de sensellarisme, entès des d'una mirada àmplia de falta d'una llar, abans d'arribar a situació de carrer, a l'hora que es reivindiquen i promouen polítiques de vivenda per prevenir-ho, que treballin amb una mirada feminista respecte de la vulnerabilitat concreta que pateixen les dones en diverses situacions i processos de sensellarisme.

Adicionalment, és necessari crear i gestionar espais no mixtes, sorors i segurs on les dones no se sentin violentades ni incòmodes i que permetin facilitar el seu propi apoderament per a revertir la situació en la qual es troben, focalitzant-se en la eliminació de la mirada paternalista i fomentant l'apoderament.

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

GRUP DE TREBALL 2

La violència de gènere en les dones grans

Moderadora: Rosa Maria Llorba.

· Context actual de la lluita contra les violències de gènere

Es destaca la necessitat de visibilitzar que la violència de gènere cap a les dones grans no és una cosa emergent, sinó que sempre hi ha estat present i ara s'està fent palès, donada la situació de la pandèmia. En aquest sentit, és important revisar els patrons de conducta i percepció de la societat cap a les persones grans, acabant amb els patrons d'infantilització, desacreditació i invisibilització de les dones grans, treballant en el seu apoderament per trencar amb els cercles de vulnerabilitat, culpa, mitjançant associacions i espais diversos.

És important notar que la violència de gènere en parelles grans no es denuncia per totes les conseqüències que això comporta. Per aquest motiu, i sent conscient de la realitat i el context de les dones grans, és necessari crear alternatives per acabar amb el cercle de violència i dependència al que es troben sotmeses aquestes dones.

En aquest sentit, és important treballar amb les famílies, formant-les i apoderant-les, perquè puguin identificar i recolzar a les dones grans que pateixen violència. Així com incloure als homes en la lluita, com a part del problema però també com part de la solució, encoratjant la realització de xerrades mixtes i d'accions conjuntes.

· Propostes | Reivindicacions

En aquest context de violència i/o invisibilització de les dones grans, és imprescindible la implementació de mesures i alternatives de protecció i inclusió en la societat, com poden ser: la creació de més espais de tertúlia per dones grans i activitats, en format online i/o telefònic en l'actual context de pandèmia, per acabar amb l'aïllament i la soledat.

També es destaca com essencial acabar amb el maltractament institucional, en elements com el fet de morir acompanyada, que es tracta d'un dret i una qüestió de dignitat. Així mateix, des de les institucions, s'ha de reformular política i socialment què significa ser víctima de violència, per tenir una mirada interseccional, que inclogui les necessitats i vulnerabilitats específiques de les dones grans.

Per altra part, és important reivindicar la necessitat de la regularització de les cures i la formació de cuidadors i cuidadores, així com assegurar-se de que es tracti de persones amb vocació i sensibilitat, que dignifiquin les persones grans i no el contrari. I així mateix, s'ha de treballar per identificar patrons de violència en parelles grans i trencar el cercle mitjançant l'acompanyament i l'encoratjament de que les dones busquin espais per ser lliures, mitjançant el contacte amb les pròpies persones cuidadores, família, serveis socials i d'altres.

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

GRUP DE TREBALL 3

La violència de gènere com a factor de risc en la salut mental de les dones.

Moderadora: Montse Plaza, doctora en psicologia social, especialitzada en violències masclistes.

· Context actual de la lluita contra les violències de gènere

La malaltia mental severa agreuja les violències masclistes i victimitza (i revictimitza) a les dones arribant a trobar-nos situacions colpidores com, per exemple, que 3 de cada 4 dones amb malaltia mental greu acaben patint violència familiar o de parella, però no se li dona credibilitat per la seva malaltia mental. Fins i tot, les dones no saben identificar que estan sent maltractades o pensen que és normal ser maltractades.

Dins de la formació clínica/sanitària, no està inclosa la perspectiva de gènere i la formació en detecció de violència masclista. Els serveis públics sanitaris (en particular) estan col·lapsats i no poden donar els serveis necessaris. L'abús de medicalització sense tenir molts cops diagnòstics pot ser un símptoma d'aquesta saturació. La confidencialitat dels diagnòstics és inexistent i esdevé un element clarament victimitzador, especialment en el cas de malaltia mental greu, on pesa més la malaltia que la violència masclista.

Adicionalment, es detecta que els homes s'estan sentint atacats, especialment els més joves. Tot i que hem avançat, encara es denuncia la percepció, des de tots els àmbits, de les dones com a objectes cosificats, al servei dels homes, i orientades sempre cap a les cures.

· Propostes | Reivindicacions

Les propostes que es fan van en la línia de la visibilització, que la salut mental i la diversitat funcional no quedin amagades. També són importants les xarxes des dels barris i els espais de cures en la proximitat. Tenir protocols mèdics que incorporin la perspectiva de gènere i millorar la coordinació entre serveis, que a vegades passa per accions tan simples com tenir una direcció de correu electrònic.

També es destaca la importància de l'obligatorietat de la formació amb mirada feminista a representants polítics/polítiques; així com millorar la formació tant d'especialistes de la salut, com de la infància i adolescència i de les famílies, que puguin incloure una perspectiva de gènere conscient, cuidadora i integradora.

Adicionalment, és necessari treballar la comunicació, especialment als mitjans, tenint molta cura amb titulars i com es dona la informació, per no perpetuar perspectives victimitzadores i estigmatitzadores.

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

GRUP DE TREBALL 4

Com enfrontar les violències digitals

Moderadora: Laia Serra, advocada penalista experta en igualtat de gènere.

· Context actual de la lluita contra les violències de gènere

Al context de les violències digitals, com a forma de violència masclista, la intervenció de prevenció, sensibilització i de resposta ha de ser adaptada al context d'incidència d'aquestes violències digitals. N'hi ha una manca elevada de perspectiva de gènere i consciència de les violències digitals al món judicial i institucional que, en efecte, comporta més violència institucional: el marc jurídic existent ha demostrat estar fracturat i ser insuficient, n'hi ha la necessitat de revirar tot el cos jurídic incloent les violències digitals.

A la xarxa, es troben alts volums de dades ocultes en relació a aquestes violències: fets delictius infra-denunciats que xoquen amb respostes de braços creuats. No fer perquè no passi o s'aturi no és solució. En aquest sentit, es detecta un buit de coneixement que porta a la banalització de les violències digitals, per desconeixement de com cursen i impacten en les dones. N'hi ha una descontextualització de les realitats on es donen aquestes violències, en un moment on les persones joves entenen les xarxes socials com l'escenari de la seva pròpia vida, i bona part de les seves interaccions socials succeeix allà, necessàriament cal impulsar una acció col·lectiva d'intervenció vers les violències digitals, d'igual forma que amb les violències analògiques.

Existeix un biaix de gènere al món de les tecnologies: la tecnologia no és neutra i s'ha de deconstruir cap a l'equitat i inclusivitat. Estem en un moment molt interessant que s'ha d'aprofitar positiva i disruptivament: repensem totes les violències pensant les violències digitals.

· Propostes | Reivindicacions

Les següents propostes marquen línies de treball i incidència des del món civil (feminisme, operadores jurídiques, expertes digitals) i cap a les institucions, que avancen cap a la reconsideració i intervenció en les violències digitals:

- Recollir i compartir coneixements, posar en concurs bones pràctiques a espais pluridisciplinaris.
- Ser presents, democratitzar les xarxes. Ús de les xarxes en positiu, usar el seu gran potencial per sensibilitzar i donar resposta de confrontació directa amb els agressors.
- Aprendre dels joves (#AtuQueThaFet) i interpel·lar-los per canalitzar el missatge.
- Actuar inter i intrageneracionalment. No desatendre cap franja d'edat. Atendre a les vulnerabilitats específiques de cada edat.
- Formar-nos en autodefensa. Afermar-nos en seguretat digital.

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

- Fer i ser lobby; adaptació de les xarxes socials a les dones i no de les dones a les xarxes socials. Exigir seguretat, rendició de comptes, privacitat per defecte a les xarxes socials. Ètica i responsabilitat civil i penal.
- Estem en un moment clau, s'ha d'aprofitar: incloure transversalment violències digitals a tot el cos jurídic. Nova llei de protecció de la infància; nova llei de llibertat sexual; revisió de la llei 5/2008.
- Incloure prevenció i sensibilització amb les violències digitals.
- Dades rellevants que han sorgit: <https://candela.cat/wp-content/uploads/2020/05/Sexpreading-article-I.pdf>
- Feina Entitat EdPAC en Sexpreading.

COL·LOQUI 1

Migració i masculinitat: prevenció de la violència cap als homes joves migrants.

Dinamitzen: Associació Conexus i Homes Igualitaris

PONENTS

- **Heinrich Geldschläger.** Associació Conexus
- **Jasmin Finocchiaro.** Associació Conexus
- **Álvaro Ponce.** Associació Conexus
- **Paco Abril.** Homes Igualitaris

Des de la iniciativa de les entitats implicades d'anàlisi de les necessitats per la sensibilització de gènere i la prevenció de la violència de gènere amb homes migrants i refugiats a l'Estat espanyol, es busca l'objectiu de promoure enfocaments innovadors en la prevenció de la violència de gènere entre homes migrants i refugiats, evitant la doble discriminació d'aquest grup.

Es planteja la necessitat de fugir d'estereotips tan racistes com masclistes, que estigmatitzen a les persones joves migrades. Els joves immigrants es troben en risc de patir molta més violència amb experiències traumàtiques als seus països origen, que es combinen amb les experiències traumàtiques viscudes durant el procés fugida, i les violències institucionals a la societat d'arribada, on han perdut els seus rols tradicionals. En aquest sentit, s'ha de tindre clar que la violència masclista té un arrel tradicional, i aquestes tradicions es troben arreu del món sense excepció, encara que l'estereotip i prejudici afecti en major mesura als joves migrants.

En aquest context, es important detectar les violències no físiques, que en la vida quotidiana es succeeixen i pels privilegis que tenim no ens adonem. Cal visualitzar i reflexionar sobre altres violències més soterrades però igualment presents.

Els darrers anys, s'ha vingut tractant la violència masclista a la societat catalana, els canvis poden veure's a les dones, però poc als homes:

"El punt de partida és la necessitat de canvi del model de masculinitat".

Les praxis es creen, però no són. La masculinitat és un constructe, un problema contextual propi no de l'individu, sinó de la societat. Així, la masculinitat pot ser modificable, com construcció social. És essencial, per tant, contextualitzar les diferents masculinitats, per transitar des d'una masculinitat tòxica, a una masculinitat amb capacitat cuidadora.

S'han de treballar les violències quotidianes, la vulnerabilitat. Els estereotips de gènere també afecten negativament als homes: els homes han de ser forts. S'han de posar les

vulnerabilitats en positiu, tractant els traumes viscuts en el procés migratori, treballant-los des de les cures. Propiciar la reflexió crítica i analitzant els privilegis i necessitats pròpies.

Així mateix, s'han de buscar referents d'altres masculinitats, que no sigui sempre l'home blanc occidental que serveix com a model per tots els altres homes i tipus de masculinitat, s'han de promoure referents de diferents cultures, visions, creant escola per tractar la igualtat i repensar la masculinitat des de diferents mirades.

COL·LOQUI 2

Dones migrades i diverses en temps de pandèmia: essencials i invisibilitzades.

Dinamitza: Fàtima Ahmed, Associació Intercultural Diàlegs de Dona.

PONENTS

- **Sabrina Drago.** Mujeres Pa'lante
- **Rocío Echeverría.** Sindihogar-Sindillar
- **Bombo Ndir.** Associació de Dones Immigrants Subsaharianes
- **Jossie Rocafort.** EAMISS

· Pandèmia com detonant: necessitats, experiències, cures i exclusió.

La pandèmia, en certa manera, ha estat un gran laboratori de la realitat que vivim: què i qui compta, qui no. Les mesures com "queda't a casa" han estat molt exclusivistes. No tothom té casa, o tenen una petita habitació, sense llum, sense intimitat, compartida amb altres persones.

"Llavors, la casa ha arribat a ser tot excepte un lloc de protecció i seguretat."

S'ha creat una situació paradoxal, perquè hi havia molta demanda de cures, però les dones migrants que majoritàriament se'n fan càrrec no podien accedir a aquests llocs, ja que no estaven en situació irregular i no podien sortir al carrer. Així, moltes dones es van quedar sense feina amb el començament de la pandèmia al març de 2020. Les que tenien contracte, van poder cobrar l'atur. Però no tothom el tenia; a més a més, els tràmits es feien informàticament, i no tothom tenia accés a internet o signatura digital, o ordinadors, o els coneixements necessaris (bretxa digital). Així mateix, no hi ha cites per a la renovació de l'NIE a la província de Barcelona, llavors les poques persones que tenen documentació estan perdent els seus treballs per no poder renovar-los.

En barris com el Raval, quan s'esmenta la realització de la prova PCR, la gent no vol fer-se-la, perquè dins d'una casa viuen diverses famílies, si una persona surt positiva, no poden anar a treballar. Prefereixen viure en la ignorància per poder mantenir la feina, encara que tinguin el virus o no.

En aquest sentit, es destaca que la situació no ha empitjorat, la situació ja estava fatal i precària, només se li ha donat visibilitat per la pandèmia. Davant la desesperança, només queda l'autoorganització i tenir capacitat de reacció. Recolzar-se les unes amb les altres, perquè la confiança en el govern i institucions s'ha perdut completament.

Sota el lema "Cuidadores som totes", es naturalitza el servei de cura, les dones migrants estan sotmeses per la llei d'estrangeria que els arrenca els seus drets. Les administracions, associacions i la societat romantitzen el treball de cures.

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

· Desprotecció, llei d'estrangeria, Campanya Regularització Ja.

Amb aquesta pandèmia, hem observat un reforçament del conservadorisme, de la política racista, sexista. La campanya "Regularización Ya" no va tenir els resultats esperats, tot i les promeses des del govern central que ha posposat la seva consideració. Les decisions estan en mans d'homes i institucions patriarcal que perpetuen el sistema a conveniència. No hi ha voluntat política de canvi, mentre la violència institucional a tots els nivells s'estén i s'amplia.

En aquest sentit, les organitzacions s'han convertit en gestores, advocades, administradores. Després de les necessitats alimentàries, van venir els problemes administratius i legals, dels quals les entitats socials, en una situació financera precària, es van encarregar, perquè les administracions, desbordades, no donaven resposta. La regularització de les treballadores en situació irregular es va tornar tan imperiosa com impossible. Per poder regularitzar la situació de les dones, es requereix un contracte d'un any, tasca gairebé impossible al món laboral actual.

· Sinèrgies, incidència, xarxes.

Dins el drama de la pandèmia, si hi ha una cosa que es pot rescatar són les experiències i aliances que es van teixir, sobretot a nivell de barri. Es destaca el cas d'una xarxa veïnal creada a l'Hospitalet, on organitzacions es van ajuntar i, a través de bancs d'aliments, van aconseguir fer xarxes i aconseguir a curt-mitjà termini cistelles de menjar per a aquelles persones en situació més crítica, sent els mateixos veïns i veïnes de barri els que s'activaven i s'acostaven a oferir la seva ajuda i fer donacions.

El sentiment de solidaritat també és de destacar, així com el procés de naturalització de la situació, i com les dones que demanaven ajuda a les organitzacions, al principi ho feien amb vergonya, i després van poder donar-se l'espai de compartir i teixir aliances. Formant-se grups d'ajuda que, en el cas, per exemple, de la comunitat filipina, van arribar a formar-se xarxes de 200-2000 famílies, a través de les quals es va aconseguir crear bosses d'emergència. En 3 mesos, la base social de l'entitat EAMISS va créixer de 0 a 500 membres, el que demostra la necessitat de crear llaços i xarxes entre les persones, especialment en les circumstàncies actuals.

És important consolidar taules de treball efectives entre les entitats i collectives, on decidir què és el que necessitem i com aconseguir-ho des dels diferents nivells: governamental, institucional, jurídic, social.

PLATAFORMA UNITÀRIA CONTRA LES VIOLÈNCIES DE GÈNERE

plataforma@violenciadegenere.org

627 398 316

www.violenciadegenere.org